

РЕШЕНИЕ

№ 4537

гр. София, 28.06.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 21.06.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4648** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на В. Н. М. против мълчалив отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) да му предостави достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. № ДОИ-4/14.03.2016г.

Жалбоподателят посочва, че на 14.03.2016г. е поискал достъп до информация от председателя на КЕВР, отнасяща се до принципите на работа и дейността на [фирма]. В законоустановения срок, изтекъл на 29.03.2016г., не е получил исканата информация, което представлява мълчалив отказ, постановен в нарушение на чл. 28 от ЗДОИ. Счита, че на основание чл. 4 от ЗДОИ и съобразно чл. 2 от с.з. има право на достъп до поисканата информация и няма правно основание да не му бъде предоставена. По тези съображения жалбоподателят моли съда да отмени мълчаливия отказ и да реши делото по същество, като му признае правото на достъп до поисканата обществена информация и задължи ответника да я предостави в поисканата форма. Претендира разноски.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, 27-ми състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес, в законоустановения срок, срещу

подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От доказателствата по делото се установява, че В. Н. М. е подал заявление вх. № ДОИ-4/14.03.2016г. до председателя на КЕВР, с което е поискал на основание Закона за достъп до обществена информация да му бъде предоставена информацията относно принципите и законовите основания при образуване цената на водата, доставена от [фирма], а именно: 1. Цялостната обосновка за количественото остойностяване на жизненоважния продукт – вода, която заплащаме на кубик, без направени разходи по неговото произвеждане, защото водата е природен дар ? /достъп до съответните документи/; 2. Налагани ли са санкции и предписания за нарушаване правата на потребителите, на абонатите на [фирма], и проследявано ли е изпълнението им ? /достъп до съответните документи/; 3. Отчет на [фирма] за направените разходи по изграждане и поддържане на водопроводната инсталация, захранваща квартал П.-Б. ? /достъп до съответните документи/; 4. Кога е построен гореспоменатият водопровод, от кого и от къде се доставя водата ? /достъп до съответните документи/.

В заявлението е посочено, че предпочитаната форма за достъп до обществена информация е преглед на място на информацията с копиране на избрани страници. З. е отбелязал, че поисканата от него информация без всякакво съмнение попада в обхвата на чл. 2 от ЗДОИ, тъй като чрез нея ще може да си състави мнение за дейността – качеството на работа и отговорността на КЕВР като регулаторен орган, съблюдаващ интересите и правата на гражданите при доставянето на тази жизнено важна услуга.

В случая жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, като е подал заявление, отговарящо на изискванията за редовност по чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, в което изрично е посочена, в съответствие с нормата на чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация – преглед на информацията на място с копиране на избрани страници, т.е. копия на хартиен носител

Заявлението е адресирано до председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране като представляващ комисията. КЕВР е колективен независим специализиран държавен орган /чл. 10, ал. 2 от Закона за енергетиката/, поради което има качеството на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. В 14-дневния срок по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ задълженият административен орган не е предоставил поисканата информация, нито е постановил мотивиран отказ, с оглед на което заявителят е депозирал жалба до съда срещу мълчаливия отказ за произнасяне по искането му.

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и от чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение и връчване на решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Следователно, налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Непроизнасянето по заявлението формира мълчалив отказ, който противоречи на нормите на ЗДОИ и подлежи на отмяна само на това основание.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, каквато според легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. От това следва, че всеки държавен орган може да вземе решение, свързано с достъп до обществена информация, стига поисканата информация да се създава или съхранява от него.

Поисканата от жалбоподателя информация съответства на легалната дефиниция по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, доколкото би му помогнала при формиране на собствено мнение относно дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране като независим специализиран държавен орган при упражняване на правомощията му по Закона за енергетиката /ЗЕ/ и Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги /ЗРВКУ/. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от Комисия за енергийно и водно регулиране. По силата на чл. 1, ал. 1 от ЗРВКУ, този закон урежда регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, извършвани от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, като в Глава пета подробно е регламентирана дейността на КЕВР по осъществяване на контрола върху В и К оператори. Разпоредбите на чл. 7, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗРВКУ определят като основни принципи, от които се ръководи КЕВР при осъществяване на дейността си: осигуряване на условия за предоставяне на всеобщ достъп и социална поносимост на В и К услугите и защита на интересите на потребителите. Безспорно е, че информацията, свързана с регулаторната дейност на КЕВР по отношение на ВиК оператора [фирма], представлява обществена такава.

В случай че в Комисията за енергийно и водно регулиране е създадена и се съхранява исканата информация, задълженият по закона субект следва да отговори изрично в 14-дневен срок с решение, съдържащо реквизитите по чл. 34 и чл. 38 от ЗДОИ, като предостави достъп до исканата информация /при съобразяване и с правата на трети евентуално засегнати лица по реда на чл. 31 от ЗДОИ/ или като мотивирано откаже достъпа, ако е налице някое от законовите основания за това, изрично посочени в чл. 37 от ЗДОИ. Освен това нормата на чл. 33 от ЗДОИ предвижда, че когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в същия 14-дневен срок той отново следва да уведоми заявителя за това.

Налага се краен извод, че мълчаливият отказ за произнасяне по заявление, подадено по реда на ЗДОИ, е недопустим, тъй като административният орган е длъжен да се произнесе изрично по него, както и да уведоми заявителя за това произнасяне, поради което същият следва да бъде отменен на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, като се задължи органът да се произнесе изрично по заявление вх. № ДОИ-4/14.03.2016г. с мотивирано решение по реда и в сроковете на ЗДОИ, в случай че такава информация е налична при него, а ако не е – да отговори писмено по посочения в закона ред.

По изложените съображения мълчаливият отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по заявление вх. № ДООИ-4/14.03.2016г. по реда на чл. 28 във вр. с чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ следва да бъде отменен, а преписката – върната на административния орган за произнасяне по реда на чл. 173, ал. 2 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски, изразяващи се в заплатена държавна такса в размер на 10 лв. за образуване на съдебното производство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по заявление вх. № ДООИ-4/14.03.2016г. за предоставяне на достъп до обществена информация, подадено от В. Н. М..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление вх. № ДООИ-4/14.03.2016г. в сроковете и по реда на Закона за достъп до обществена информация съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на В. Н. М. направените по делото разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: